

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011615
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119011615.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.01.2021 v Prešove jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Nt/28/2019 zo dňa 24.01.2020 v celom rozsahu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku z a m i e t a návrh odsúdeného R. L., nar. XX.XX.XXXX v L. X., trvale bytom E. XXXX/XX, P., t. č. prechodne bytom O. 5, J., na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/12/2016.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Nt/28/2019 zo dňa 24.01.2020 bol podľa § 399 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku odmietnutý návrh ods. R. L. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 6T/12/2016.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený R. L. sťažnosť. V dodatočne prostredníctvom obhajcu predložených dôvodoch sťažnosti poukázal na skutočnosť, že za niektoré zo skutkov, za ktoré bol odsúdený a stíhaný B. D. predstavuje nové skutočnosti skôr neznáme, ktoré sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine vo vzťahu ku obciam Liptovský Michal, Liptovská Teplá, Lehota, Kľučovec, Medveďov, Čeláre, Veľké Borové a Veľké Chyndice. V konaní, v ktorom bol stíhaný B. D., bol vypočutý v procesnom postavení svedka, pričom týmto bolo preukázané, že tieto skutky, pre ktoré bol odsúdený vo vzťahu k predmetným obciam, nespáchal. Súd si ani nepripojil spisy OP Levice a OO PZ Nové Zámky. V návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že svedkyňa L. B. vypovedala v konaní o tom, že bola majiteľkou účtu vo VÚB banke a tento založila na podnet B. D., čo preukazuje opäť, že tieto skutky nespáchal, no napriek uvedenému bola na neho obžaloba. Súd sa však ani uvedeným nezaoberal a svedkyňu nevypočul. V návrhu poukázal aj na nesprávnu výšku škody, keďže poškodeným bolo vrátených viac finančných prostriedkov, ako je uvedené v obžalobe. Taktiež navrhol, aby v konaní boli vypočutí starostovia vyššie uvedených obcí, čím by malo byť preukázané, že on s nimi nikdy nekomunikoval a so skutkami týkajúcimi sa týchto obcí nemá nič spoločného. Súd návrhy na vykonanie dôkazov neakceptoval a nevenoval sa im ani v odôvodnení napadnutého uznesenia. Vykonaním týchto dôkazov by nepochybne došlo k naplneniu podmienok na povolenie obnovy konania. Berúc do úvahy uvedené navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil, a aby sám vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť je dôvodná, aj keď z iných ako sťažovateľom uvádzaných dôvodov.

V rámci prieskumného konania sťažnostný súd v prvom rade posudzoval procesný postup konajúceho súdu, ktorý predchádzal vyhláseniu napadnutého uznesenia. Odsúdený mal možnosť sa vyjadriť k predmetu konania ako aj k vykonávaným dôkazom, taktiež mu bolo umožnené predniesť argumenty pre povolenie návrhu na obnovu konania, čo využil. Dôkazy, ktoré konajúci súd vykonal na verejnom zasadnutí, sú zákonným podkladom pre rozhodovanie vo veci, pretože pri ich vykonávaní boli dodržané predpísané pravidlá.

Následne sťažnostný súd podrobil prieskumu odsúdeným namietaný výrok z hmotnoprávneho hľadiska.

Odsúdený R. L. podal 03.09.2019 návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/12/2016, v ktorej bol rozsudkom z 30.06.2016 po prijatí jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinným zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe, uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona a pokračovacích prečinov podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podstatným dôvodom, pre ktorý podal odsúdený R. L. uvedený návrh na obnovu konania, bola skutočnosť, že v konaní vedenom Okresnou prokuratúrou Levice pod sp. zn. 2Pv/182/14/4402 vyplynulo, že za niektoré zo skutkov, za ktoré bol odsúdený bol stíhaný B. D.. Už pred orgánmi činnými v trestnom konaní v pôvodnom konaní vypovedal, že nikdy nekomunikoval s obcami Liptovský Michal, Liptovská Teplá, Lehota, Kľučovec, Medveďov, Čeláre, Veľké Borové a Veľké Chyndice. Tomuto svedčí aj to, že v konaní vedenom na OO PZ Nové Zámky pod ČVS: ORP-629/NZ-NZ-2013 bol vypočutý ako svedok o týchto skutočnostiach. Ďalšou skutočnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania malo byť, že svedkyňa L. B. vypovedala v konaní o tom, že bola majiteľkou účtu vo VÚB banke a tento založila na podnet B. D., pričom uvedené peniaze vybrala a odovzdala B. D.. K týmto skutočnostiam žiadal vypočuť aj B. D., B. M. a L. B.. Napokon posledným dôvodom mala byť skutočnosť, že poškodeným bolo vrátených viac finančných prostriedkov ako je uvedené v obžalobe.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že odsúdený R. L. v pôvodnom konaní urobil po zákonom poučení vyhlásenie o vine ku všetkým skutkom v obžalobe a následne súd toto vyhlásenie procesne konformným spôsobom prijal, a tak dokazovanie vykonával iba k výroku o treste a k výroku o náhrade škody. Tým, že súd nevykonával dôkazy k výroku o vine, považoval za vylúčené, aby iné skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pretože súd o vine odsúdeného rozhodol iba na základe toho, že prijal jeho vyhlásenie viny. Uvedené platí i vo vzťahu ku výrokom o škode, keďže tieto majú oporu v skutkoch, vo vzťahu ku ktorým urobil odsúdený vyhlásenie o vine, čím odsúdený uznal aj výšku spôsobenej škody.

Vychádzajúc z uvedených zistení okresný súd vyvodil záver, že návrh odsúdeného na obnovu konania smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému Trestný poriadok obnovu konania nepripúšťa a preto jeho návrh na obnovu konania vo vzťahu k výroku o vine odmietol.

S vysloveným záverom konajúceho súdu sa sťažnostný súd nestotožnil a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Predmetné ustanovenie upravuje podmienky, za ktorých je možné povoliť obnovu konania. Týmto podmienkami sú: a) existencia právoplatného rozsudku, či trestného rozkazu, a b) existencia nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámých, ktoré by mohli za splnenia ďalších v citovanom

ustanovení stanovených podmienok odôvodniť iné rozhodnutie o vine, či treste. Zákonodarca pritom nestanovuje žiadne dodatočné podmienky, ktoré by vylučovali niektoré druhy rozsudkov, či trestných rozkazov, ktorými bolo rozhodnuté právoplatne o vine a treste, z okruhu rozhodnutí, voči ktorým nie je obnova konania prípustná. Z uvedeného dôvodu argumentácia súdu prvého stupňa, že nemožno povoliť obnovu konania v prípadoch, keď konanie skončilo právoplatným rozsudkom vyneseným po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, nemá oporu v ustanoveniach Trestného poriadku. Zákonodarca žiadnym spôsobom neobmedzil možnosť povolenia obnovy konania len vo vzťahu ku výrokom o vine, či treste, vo vzťahu ku ktorým bolo vykonávané dokazovanie na hlavnom pojednávaní. Napokon uvedené logicky vyplýva už zo samotného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ktorým zákonodarca pripúšťa povolenie obnovy konania aj voči právoplatnému trestnému rozkazu, ktorého vydaniu žiadne dokazovanie na hlavnom pojednávaní nepredchádza. Berúc do úvahy uvedené krajský súd uzatvára, že postup okresného súdu, ktorým odmietol návrh odsúdeného R. L. podľa

§ 399 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, pretože bol podaný proti rozhodnutiu, voči ktorému Trestný poriadok povolenie obnovy konania nepripúšťa, nebol súladný so zákonom.

Následne, nezistiac dôvody neprípustnosti povolenia obnovy konania vo vzťahu ku rozhodnutiu, voči ktorému odsúdený podal návrh na obnovu konania, krajský súd preskúmal, či odsúdený uviedol nejaké nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Ako nové skutočnosti odsúdený E. L. označil to, že 1/ B. D. je stíhaný pre skutky, pre ktoré bol on uznaný vinným, pričom odsúdený už v pôvodnom konaní mal uvádzať, že nikdy nekomunikoval s obcami Liptovský Michal, Liptovská Teplá, Lehota, Kľučovec, Medved'ov, Čeláre, Veľké Borové, Veľké Chyndice, a to, že 2/ svedkyňa L. B. vypovedala už v pôvodnom konaní o tom, že bola majiteľkou účtu vo VÚB banke a tento založila na podnet B. D., pričom uvedené peniaze vybrala a odovzdala B. D..

Sťažnostný súd vo vzťahu k uvedenému uvádza, že tieto skutočnosti nie sú žiadnymi novými skutočnosťami, ktoré by súdu v pôvodnom konaní neboli známe. Tie totiž vyplývajú z obsahu zabezpečených dôkazov orgánmi činnými v prípravnom konaní. Napokon aj sám odsúdený E. L. uvádza vo svojom návrhu, ale i v rámci sťažnostných námietok, že o tomto už vypovedal v pôvodnom konaní. Aj svedkyňa L. B. sa k označeným skutočnostiam už vyjadrovala v pôvodnom konaní. Rovnako v pôvodnom konaní vypovedal aj svedok B. D. o jeho účasti na spáchanom skutku.

Na základe týchto zistení potom procesný postup prvostupňového súdu, ktorým zamietol návrh odsúdeného E. L. na vypočutie uvedených svedkov, je potrebné považovať za správny a zákonný. Samotná skutočnosť, že B. D. je stíhaný pre ten istý skutok, nie je okolnosťou, ktorá by sama osebe, alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi nateraz mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

V ďalšom sťažnostný súd pripomína, že dôvodom na obnovu konania nie je opätovné skutkové a právne posúdenie skutočností a dôkazov známych súdu už v čase rozhodnutia vo veci samej, ale výsostne len takých, ktoré súdu neboli v čase rozhodnutia známe, a to v kontexte doposiaľ súdu známych skutočností a dôkazov. Preto z uvedeného dôvodu na povolenie obnovy konania nepostačuje len zmena postoja odsúdeného vo vzťahu ku skutkovým a právnym záverom právoplatného rozsudku, prípadne domáhanie sa zmeny hodnotenia skutkových zistení známych súdu v pôvodnom konaní.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného R. L. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov sp. zn. 6T/12/2016 pre nesplnenie zákonných podmienok. Jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.